

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3072/2019. (IV. 10.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Pf.20.572/2018/4. számú ítélete elleni alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság (jogi képviselő: Dr. Petrovics Bálint ügyvéd, 1122 Budapest, Ráth György utca 56., a továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló perben az indítványozó gazdasági társaság felperesként vett részt. A bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes egy jogi személy engedményezővel 2004. november 22-én CHF alapú kölcsönszerződést kötött, mellyel vállalta, hogy az első törlesztő részletet 360 000 forint összegű önrész formájában a finanszírozott gépjármű vételár részeként befizeti és 72 darab változó összegű törlesztő részlet formájában teljesíti. Az indítványozó a kölcsön összegét a megvásárolt gépjármű vételár részleteként a gépjármű eladója részére közvetlenül folyósította, a kölcsönszerződés biztosítékeként vételi jog került kikötésre. A kötelezett teljesítése hiányában a jogelőd 2005. március 11-én a kölcsönszerződést felmondta, ekkor a kötelezettnek 2 161 555 forint tartozása állt fenn. A perbeni gépjármű 2005. augusztus 11-én 1 302 300 forint vételáron került eladásra, a tartozásban a kötelezett javára került elszámolásra, így 1 058 450 forint tartozása maradt fenn. A pénzügyi intézet 2009. december 18-án engedményezési szerződést kötött az indítványozóval, melyről a szerződő fél is értesítést kapott, alperesi részről teljesítés nem történt. Az indítványozó kereseti kérelmében kérte kötelezni az alperest 965 470 forint tőke és annak 2005. december 13-tól a kifizetés napjáig számított jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamata megfizetésére és a perköltség viselésére, kérve a tárgyalások távollétében történő megtartását. Az alperes ellenkérelmében kérte a kereseti kérelem elutasítását, tagadva azt, hogy a felperessel, illetve jogelődjével szerződéses jogviszonyban állt volna, így a hivatkozott szerződést aláírta volna, hogy gépjárművet vásárolt volna, illetve nevezett személyt, aki a gépkocsit leadta, ismerte volna és vele bármilyen kapcsolatban állna. Sem a felperestől, sem a jogelődtől korábban értesítést, felhívást nem kapott, iratokkal nem rendelkezik, iratait többször ellopták, személyigazolványa emiatt két alkalommal cserére került, így még személyi adatait, személyigazolvány számát sem tudja azonosítani esetlegesen. A szerződés egyébként csak címét és nevét tartalmazza ezen kívül.
- [3] Az elsőfokú bíróság az indítványozó kereseti kérelmét megalapozatlannak találta és elutasította arra tekintettel, hogy az indítványozó kérte a tárgyalások távollétében történő megtartását, határidőt nem kért nyilatkozata megtételére, a tárgyaláson nem jelent meg, az alperesi érdemi ellenkérelemre nem reagált, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. A Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2.Pf.20.572/2018/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 27. fejezete szerinti kísértékű perek szabályait, miután a felperes a tárgyaláson nem jelent meg, az alperes érdemi ellenkérelmében foglaltakra nem nyilatkozott, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. A másodfokú bíróság hangsúlyozta,

hogy az indítványozó számára ismert volt az alperesi ellenkérelem tartalma, az első tárgyalási nap előtt lehetősége lett volna bizonyítási indítványt előterjeszteni, – melyre az elsőfokú bíróság idézésében fel is hívta – ezt azonban elmulasztotta.

- [4] Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, kérve a Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Pf.20.572/2018/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Álláspontja szerint az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés és az alapjául szolgáló bírói eljárás Alaptörvényben biztosított jogát, nevezetesen annak XXVIII. cikkébe foglalt tisztességes eljáráshoz való alapjogát sérti, mivel sem az elsőfokú bíróság, sem a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást nem folytatott le és ítéletében sem indokolta meg, hogy a felperes által felajánlott bizonyítékokat miért hagyta figyelmen kívül döntése meghozatala során. Az elsőfokú bíróság még az általánosság szintjén sem tett eleget a régi Pp. 3. § (3) bekezdésébe foglalt tájékoztatási kötelezettségének, ennek ellenére a bizonyítékok abszolút figyelmen kívül hagyásával elutasította a felperesi keresetet; sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem döntött az ügy érdemében, a régi Pp. 388. § (1) bekezdését önkényesen és tévesen értelmezték. Az eljáró bíróságok azzal, hogy teljeskörűen figyelmen kívül hagyták az indítványozó álláspontját, megfosztották a bírósághoz fordulás jogától, ezen alapjoga kiüresedett, formálissá, súlytalanná vált.
- [5] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. §-ai szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. §-ok szerinti feltételeket. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem fogadható be, mert nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti tartalmi követelményeknek, nem vet fel ugyanis sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, sem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [6] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A bírósági döntéseket – az Alaptörvény felhatalmazása alapján – az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálata során.
- [7] Az Alkotmánybíróság az indítvány tartalma alapján a vizsgált ügyben megállapította azt, hogy az indítványozó az ügyében eljáró bíróságok jogértelmezését tartotta alaptörvény-ellenesnek, a támadott döntések törvényességi szempontú felülvizsgálatát kérte az Alkotmánybíróságtól. Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata értelmében az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva a bírói döntést törvényességi szempontból nem vizsgálhatja felül.
- [8] Önmagában az a tény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, mert a bíróság az indítványozó által irányadónak tartottól eltérően értelmezte az alkalmazott jogi normát, önmagában nem elégséges érv a támadott döntések alaptörvény-ellenességének alátámasztására, nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem {vö. 3179/2016. (IX. 26.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [9] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel, ami a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokoltá tenné.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz befogadására, mivel az nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek, nincs lehetőség. Az Alkotmánybíróság ezért a kérelmet az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2019. április 2.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1307/2018.

• • •